

tror, at enhver, enten han hører til det ene eller det andet Parti, vil sande med mig, at der er en skrigende Modsætning imellem den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Ringkøbing optraadte som Ordfører for Skoleloven, og den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Køge (Alberti) optræder som Ordfører for Skatte-lovene. Der er ogsaa andre Symptomer, der gøre, at man bliver ængstelig og mistænksom over for det ærede Medlem og spørger sig, hvor vidt det virkelig er alvorlig ment, at han vil føre Skattelovene igennem i denne Samling. Man bliver først betænkelig ved, at der er gaaet — det ere vi alle enige om — 10 Dage til Spilde til Forhandlingen. Den Betænkning, som det nu har været 10 Dage med, har efter min Mening og vistnok efter de flestes ikke ført os et eneste Skridt nærmere til Maalet: en Forstaaelse med det andet Ting. Desuden bliver man virkelig noget mistænksom ved at læse det ærede Medlems eget Blad. Man faar ligefrem Indtrykket af, at det ærede Medlems Blad systematisk har prøvet paa, om det var muligt at faa Kjøbenhavnerne til at gøre Oprør, og det ærede Medlem har jo i en Henseende ligefrem faaet en Besvarelse i saa Henseende fra det andet Ting. Det ærede Medlems Blad kritiserede straks, da Forslaget kom frem i Landstinget ved anden Behandling, den Maade, hvorpaa de kjøbenhavnske forretningsdrivende bleve beskattede. Det var alt for dyrt og alt for blodigt. Landstinget besvarede det ærede Medlems Indsigelse med at sætte Fritagelsen op til 1,500 Kroner. Nu opfordrer det ærede Medlems Blad Befolkningen i Kjøbenhavn til at se den Statistik, som det ærede Medlem har udarbejdet, og som staar trykt i det ærede Medlems Blad, for at de skulle se, hvorledes de blive flaaede, hvis de gaa ind paa det Tilbud, der er fremkommet fra Landstinget. Det forekommer mig, at det efter Forhandlingen i Gaar er klart bevist, at det ærede Medlems Tal i alt Fald ikke ere uangribelige. Jeg vil sige til den ærede Ordfører, at jeg tror — med eller uden Grund —, at han er paa Vej til at faa Skinnet stærkt imod sig. Hvis der endnu i Aar ikke kommer andet ud af Skatte-

lovsforhandlingen end ingen Ting, tror jeg ikke, den ærede Ordfører vil kunne fritage sig selv for i alt Fald Skinnet af en Del af Skylden derfor, det vil ogsaa være uheldigt for Rigsdagens egen Værdigheds Skyld. Efter at vi have arbejdet i 5 Aar paa disse Skattelovforslag, hvorom man har næret store, bidtil skuffede, Forventninger, og paa hvilke to Ministerier ere stødte til Hvile, frygter jeg for, at en stor Del af Befolkningen vil tro, at disse Skattelove egentlig kun ere til at vælte Ministerier paa. Men en saadan Frugt, i og for sig som den eneste, er i Længden ikke tilfredsstillende for Befolkningen. Dertil kommer, at det Ministerium, som særlig Befolkningen ønsker at faa, neppe kommer frem ad denne Vej. Jeg tror, at det Ministerium, vi ønske, er nærmest ved at komme frem, naar man viser i Gerningen, at man sætter Samfundsinteresser over Partiinteresser. Den ærede Ordfører ankede over, at vort Parti tog Særstilling i Betænkningen, men at vor Ordførers Motivering var i fuld Overensstemmelse med Betænkningen. Jeg antager, at det ærede Medlem for Ebeltoft (Neergaard) selv vil klare dette. Jeg skal ikke foregribe hans Svar, det er jo noget, som vedrører ham og de to andre Medlemmer af vort Parti, som sidde i Finansudvalget. Kun vil jeg for mit Vedkommende sige, at jeg har den bestemte Overbevisning, at netop det, at vi klart, i alt Fald saa nogenlunde klart, præcisere vor Stilling i Betænkningen om, paa hvilket Grundlag vi ville gaa til Forhandling med Landstinget, for en stor Del har bidraget til, at der endnu er Mulighed for en Forhandling med det andet Ting, og at der ikke foreligger en ren og skær Afvisning i dette Øjeblik.

Jeg er ubetinget for en Afskrivning i Stedet for Overføring, og det ikke alene af de Grunde, som ere anførte i Betænkningen fra flere andre Sider, men ogsaa af den Grund, at jeg tror, at Overføringen let kan medføre en uøkonomisk Anvendelse af Midlerne i Kommunerne; naar Pengene blive indbetalte fra Statskassen, vil det blive en Fristelse for Kommunerne til at tro, at de Penge ligesom komme fra Maa-nen, og at de have Lov til at behandle dem paa den Maade, de finde for godt, i